

I sine **Kveldstanker til Trønderbladet** skrev Helga Hugdal om flytting fra Lofoten til Otta i lørdagsnummeret 26.sept. Og vi gjengir her hennes avslutning - til ettertanke og oppmuntring:

"I fem år har jeg bodd veldig enkelt, først i Spania og så i Lofoten. Og det har vært godt, veldig godt. Jeg kunne ha brukt enda sterkere ord om akkurat det. for det gir frihet, dette å leve med lite bagasje - i flere betydninger. Og drømmen min er nok å kunne leve veldig enkelt hele tida. Men nå har jeg måttet møte meg selv på halvveien, for jeg HAR jo en del etter mange år og flere land og flere barn. "Hvis jeg skulle leve mitt liv om igjen, ville jeg reise med mindre bagasje," var det ei gammel dame som skrev. Så enig, så enig. Og da tenker jeg nok først og fremst på den bagasjen vi bærer med oss - i form av ord, følelser og minner. Jeg ønsker for MIN del, og alles del, at vi greier å sette fra oss de "koffertene" som hindrer glede, livsutfoldelse, blomstring. At vi setter igjen de "veskene" som gjør at vi går bøyd INNI oss. For vi er tenkt til å gå oppreist. Oppreist overfor oss selv og andre. Oppreist i møte med en Skaper som vet hvordan vi har det og hvordan vi er. Da Guds Sønn gikk her nede blant vanlige mennesker, møtte Han noen som var krumbøyd i kroppen, men enda flere som var bøyd inne i seg. Og det skjedde noe merkelig når de ble SETT av Jesu øyne. Jeg har ikke ord som kan beskrive dette fullt ut, men jeg ANER hva som skjedde inne i hjerner og hjerter. Og jeg håper, uansett hvordan kropp og tankehastighet blir framover, at jeg kan leve oppreist, fri og glad - og med lite bagasje." (Trønderbladet, 26.sept.09).
God helg! Helga H.